



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## **Universitätsbibliothek Paderborn**

### **Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia**

Ab anno CCCXIV. ad annum CCCXLVI.

**Parisiis, 1644**

EX Eodem Concilio Ivxta Exemplar praedictum, lib. 6. cap. 7.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-15072**

ANNO  
CHRISTI  
314.

## XXIV.

Si quis sponsam habens, sorori eius forsitan intulerit \* vitium, eique inhæserit tamquam suæ: hac autem decepta, postea vxorem duxerit desponsatam: illa vero quæ vitium passa est, si forte necem sibi intulerit; omnes hi qui facti huius sunt consci, decem annis in pœnitentiam redigantur, secundum Canones constitutos.

\* Nomina Episcoporum qui ad Ancyranam Synodum conuenierunt, & subscripserunt.

Vitalis Antiochenus Syriæ Cœles.

Agricolaus Cæsareæ Palæstinæ.

Marcellus Ancyrae Galatiæ primæ.

Lupus Tarsensis Ciliciæ.

\* Arme- Baſilius Amasenus \* Helleſponti.  
nix ma- Philadelphius Iuliopolis Galatiæ  
ioris, primæ.

Eustolius Nicomediae Bithyniæ.

\* Zele- Heraclius \* Zelensis Armeniæ  
nenſis maioris.

\* Pifidiz, Petrus Iconiensis \* Lycaoniæ.

Nunechius Laodiceæ Phrygiæ Germanus Neapolis Palæstinæ.

Pacatianæ.

Sergianus Antiochiae Pisidiæ, siue Cariæ.

Epidaurus Pisidensis Pamphyliæ.

Narcissus Neroniadis Ciliciæ.

Leontius Cæsareensis Cappadociæ primæ.

Longinus Neocæsareensis Ponti Palemoniaci.

Amphion Epiphaniae Ciliciæ secundæ.

Salamenus Germaniciæ Cœles Syriæ.

\* CAPITVLA DVO ANCYRANI

Concilii, ex quodam libello sexdecim librorum partialium defumpta, lib. 6. cap. 6.

*De illo qui domino suo iubente homicidium fecerit.*

**S**i quis liber (iubente domino suo) seruum eius occiderit, vt homicidium sponte commissum, pœniteat.

EX EODEM CONCILIO IVXTA EXEMPLAR  
prædictum, lib. 6. cap. 7.

*Vt Episcopi de parochiis suis fortilegos & maleficos expellant.*

**V**t Episcopi eorumque ministri omnibus viribus elaborare studeant, vt perniciosam & a diabolo inuenientur. 26. q. 1. 2. 5.  
& 4. & potissimum 4. 5.

tit. 3. tam, fortilegam & maleficam artem penitus ex parochiis suis eradicent. Et si aliquem virum aut feminam huiusmodi sceleris sectatorem inuenerint, turpiter de honestatum, de parochiis suis eiiciant. Ait enim Apostolus : *Hæreticum hominem post secundam & tertiam correctionem deuita, sciens quia subuersus est, qui eiusmodi est.* Subuersi sunt, & a diabolo capti tenentur, qui derelicto creatore suo, a diabolo suffragia querunt. Et ideo a tali peste mundari decet sanctam Ecclesiam. Illud etiam non est omittendum, quod quædam scelerata mulieres, retro post satanam conuersæ, dæmonum illusionibus & phantasmatibus seductæ, credunt & profitentur se nocturnis horis cum Diana paganorum dea, vel cum Herodiade & innumera multitudine mulierum, equitare super quasdam bestias, & multa terrarum spatha intempestæ noctis spatio pertransire, eiusque iussionibus velut dominæ obedire, & certis noctibus ad eius seruitium euocari. Sed utinam hæ solæ in sua perfidia perissent, & non multis secum in infidelitatis interitum pertraxissent. Nam innumera multitudo, hac falsa opinione decepta, hæc vera esse credit, & credendo a recta fide deuiat, & in errores pagorum reuolutur, cum aliquid diuinitatis aut numinis extra vnum Deum arbitratur. Quapropter sacerdotes per Ecclesias sibi commissas populo omni instantia prædicare debent, vt nouerint hæc omnimodis esse falsa, & non a diuino, sed a maligno spiritu talia phantasmatæ mentibus fidelium irrogari. Siquidem ipse satanas, qui transfigurat se in angelum lucis, cum mentem cuiusque mulierculæ ceperit, & hanc sibi per infidelitatem subiugauerit, illico transformat se in diuersarum personarum species atque similitudines, & mentem quam captiuam tenet, in somnis deludens, modo læta, modo tristia; modo cognitas, modo incognitas personas ostendens, per deuia quæque deducit. Et cum solus spiritus hoc patitur, infidelis mens hæc non in animo, sed in corpore opinatur euenire. Quis enim non in somnis & nocturnis visionibus extra se educitur, & multa videt dormiendo, quæ nunquam viderat vigilando? Quis vero tam stultus & hebes est, qui hæc omnia, quæ in solo spiritu fiunt, etiam in corpore accidere arbitretur; cum Ezechiel propheta visiones Domini in spiritu,

Ezechiel in  
multis cap.

ANNO  
CHRISTI non in corpore vidit? Et Ioannes Apostolus Apocalypsis Apoc. 1.  
314. sacramentum in spiritu, non in corpore, vidit & audiuit,  
sicut ipse dicit: *Statim, inquit, fui in spiritu.* Et Paulus non 2. Cor. 12.  
audet dicere se raptum in corpore. Omnibus itaque pu-  
blice annuntiandum est, quod qui talia & his similia cre-  
dit, fidem perdit. Et qui fidem rectam in Domino non ha-  
bet, hic non est eius, sed illius in quem credit, id est, dia-  
boli. Nam de Domino nostro scriptum est: *Omnia per ipsum facta sunt.* Iohn. 1.  
*Quisquis ergo credit posse fieri, aliquam crea-  
turam aut in melius aut in deterius immutari, aut trans-  
formari in aliam speciem vel similitudinem, nisi ab ipso  
creatore, qui omnia fecit, & per quem omnia facta sunt,  
proculdubio infidelis est, & pagano deterior.*

N O T A E.

\* *Ancyranum Concilium.*] Postquam per obitum Maximini per-  
secutoris, ab Ecclesia omnis metus tyrannidis propulsatus esset,  
orientales Episcopi hac pacis occasione freti, ad instantiam lapsorum  
in Ecclesiae communionem, a qua tormentorum metu excide-  
rant, recipi poterunt, auctore Vitali Antiocheno Episcopo, ut pro-  
bable est, conuocati, Ancyrae conuenerunt, ideo quod ad eam vr-  
bem in meditullio regionis sitam, minoris Asiae Episcopi, Cappa-  
doces, Pontici, Armeni, & Cilices, & Syri facilius conuenire posset.  
Octodecim Episcopi, qui fere omnes & singuli etiam Nicæno Con-  
cilio interfuerunt, congregati in causa lapsorum, afflatu Spiritus  
sancti edocti, illud idem constituerunt, quod sub Deciana persecu-  
tione Romæ Cornelius, Carthagine Cyprianus, in Ponto Grego-  
rius, & demum sub Diocletiani tyrannide Petrus Alexandrinus E-  
piscopus in Ægypto, Episcopi Hispaniae Eliberi, vnanimi con-  
fensi, quantumuis loco ac tempore separati fuerint, pie ac sancte  
decreuerunt; ne scilicet quisquam laporum ad Ecclesiae commu-  
nionem admittatur, qui non ante pœnitentiam delicto conuenien-  
tem egerit, & pro crimine debite satisfecerit. In quem finem vi-  
ginti quatuor Canones ediderunt, vnde quam quifque pœnitentia  
tiam agere debeat, facile cognoscere potest. Duos reliquos, qui ad  
finem adiecti sunt, verisimilius est a Damaso Pontifice, non a Pa-  
tribus huius Concilii constitutos esse. Extat autem Canonum tri-  
plex editio, quarum primam, qua est Dionysii Exigui, iure meri-  
toque sequimur. Hoc Concilium a Nicæna Synodo vniuersali ap-  
probatum esse, constat Aet. 4. Concilii Florentini.

Ancyra autem, teste Plinio lib. 5. capite ultimo, dicta est ab an-  
coris nauium captarum a Mithridate, quas Ptolemæus Ægypti rex  
suppetias Galatis, seu Gallogræcis miserat, cuius meminit Ptole-  
mæus lib. 5. cap. 4. Concilium Ancyranum celebratum in ciuitate

Quot Ca-  
nones ita-  
tuti.

Concilium  
approbatū  
est.